

Nedělník Adama B. Bartoše (120) Kolář a jeho golem Pávek

narodnidemokracie.cz/nedelnik-adama-b-bartose-120-kolar-a-jeho-golem-pavek

6. 2. 2023

Chtěl jsem původně psát o tom, co všechno už stihnul nově zvolený prezident pokazit, ale mám pocit, že se už o tom napsalo dost a chodil bych pouze s dřívím do lesa. I mainstream si všímá, že se Pávek chová aktivisticky a prý dokonce „mstivě“, tedy přesně tak, jak bylo vytýkáno dosluhujícímu prezidentovi. Pávek přitom nesložil prezidentský slib, neujal se funkce, nemá tedy na mnohé z toho, co za uplynulý týden „stihl“, vůbec právo.

Jisté také je, že to nemá ze své hlavy – on v ní totiž nemá nic vlastního, jen zelený mozek. V rádiu jsem v autě slyšel, jak říká, že se s Fialou shodli, že budou mít společnou zahraniční politiku, respektive, že ta jeho je v souladu s vládní. Jaká to dojemná shoda! Vládní kandidát, který vlastní politiku, vlastní názor nemá, přebírá

submisivně názor vlády, ale do médií to prodává jako úžasné plus – sešli jsme se na pracovním obědě, hezky jsme si popovídali a shodli jsme se, že to vidíme podobně. To jako vážně?

Petr Pávek není politik, politice nerozumí, zkušenosti z ní nemá, maximálně může mít nějaký názor a ještě i ten je nabřífovaný, což z něj činí nejslabšího prezidenta v dějinách země. Klaus i Zeman byli osobnosti. Havel byl loutka, i on se tulil k americkým prezidentům, ale aspoň měl z disentu vlastní světonázor, vlastní filosofii, vlastní svět – do jisté míry autentický, že z něj čerpá dosud celý jeden politický směr u nás – pravdoláska. I Pávek. Ale Pávek sám – kdo je to? Co o něm víme? Nejen, že mluví jako robot a sype z rukávu naučené floskule bez jakékoli emoce, ale on i jako robot jedná. Za týden si už stihl odfajfkovat hned několik úkolů, které od svých chleboďarců dostal, že to je k smíchu i na Slovensku (Fico). Doufám, že pan Kolář má někde v kapsičce svého saka od Pávka šém, kdyby se mu golem utrhl z řetězu, aby ho včas zastavil tím, že mu šém vyjme a Pávka uspí...

Ten Kolář je taky pěkný kvítko. Vždycky byl. A jeho syn – škoda mluvit. Tahle partička si teď bude golema Pávka vodit a z toho koukaj pěkný kšefty, přinejmenším politický. Kolář byl vždy „hustej pravdoláskař“, poradce Václava Havla, dokonce to byl on, kdo svým způsobem pomohl k Sarajevskému atentátu na Klause, proto jsem nechápal, jak ho mohl Václav Klaus poslat jako velvyslance do USA a pak dokonce i do Ruska. A vzpomínám si, jak mi jednou na Hradě Petr Hájek – když jsme na tohle jméno, už nevím, při jaké příležitosti, narazili – jak mi povídá: on není tak hroznej, ten Kolář. To byl Kolář právě skoro čerstvě v Rusku. No – tak je Petr Hájek asi pěkně naivní, protože se Kolář ukázal jako více než hroznej. A dnes Petr Hájek může tak akorát naříkat ve svém videu nad nebezpečností pana Koláře. Tak mu tehdy neměli kariéristicky pomáhat. Měli ho poslat do háje a dnes bychom třeba tady nemuseli Pávka na Hradě vůbec mít...

Nebo jiný případ – Mlynářova manželka Pavlína, někdy v podobné době ji zaměstnali na Hradě, už nevím, co tam přesně (v Kanceláři prezidenta republiky) dělala, jednou mne s ní Petr Hájek seznamoval a já také nechápal, co to jako znamená. Vladimír Mlynář byl přece pravdoláskař non plus ultra, někdejší šéfredaktor časopisu Reflex, poslanec za Uhelné sklady, později ministr v Tošovského vládě, navíc syn Zdeňka Mlynáře, velice zvláštní osobnosti, šedé eminence “pražskojarní” československé politiky, duchovního otce Charty 77 apod. Ale pak se V. Mlynář dal ke Kellnerovi, tak asi proto museli na Hradě zaměstnat jeho paní. Ono je to všechno tak zajímavě propletené – jeho matkou (V. Mlynáře) byla navíc Rita Klímová, dcera šéfredaktora Rudého práva Stanislava Budína (rodným, židovským, jménem Bencion Bať), která prý přivedla Václava Klause do politiky. Tak asi i proto... Pak dělala (jako později Kolář) historicky první polistopadovou velvyslankyni v USA. Vlastně pro PPF asi rok pracoval i sám Kolář, tak možná i to byl důvod, proč ho v té době vzali na Klausově Hradě na milost. Ale to, že někdo dělá pro PPF, ještě neznamená, že je to fajn kluk. A dnes, když už Kellner nežije, mají aspenské myši pré. A to tak, že se jim dokonce podařilo dosadit na Hrad svého spoluhlodavce. Kolář musí být blahem bez sebe. Nenávidí Rusko a Čínu, musel skřípat zubama, když Klaus a Zeman s Ruskem a Čínou udržovali dobré vztahy, ale povedl se mu mistrovský kousek – dosadil si na Hrad bílého koně, skrze kterého posléze zlikviduje všechny tyto vazby a poleze tak hluboko do americké řítě, že se z německé spolkové země Česká republika stane do pár měsíců 51. stát USA... A golem Pávek už začal – hned druhý den poslušně zavolal na Tai-wan a nakrkl tak Čínu...

Ale to jsem trochu odbočil.

Chtěl jsem dnes hlavně napsat, abychom nepodléhali zklamání a deziluzi, že nic už nemá smysl apod. Někteří známí mi píšou a mám z jejich psaní pocit, že jsou nešťastní, jak vše dopadlo. Obávají se, že

pocit rozčarování dopadl i na celou „vlasteneckou scénu“. Může to tak být, že někdo nese výsledky týden starých voleb těžce, ale na druhou stranu – hledejme v tom i pozitiva.

Předně, protitábor dostal všechny karty a může s nimi hrát, jak se mu zlíbí. Jistě, hrozí to, že se na dlouhá léta zabetonuje ve svých pozicích, ale může se stát i to, že průsery, které přijdou (a ony přijdou) neustojí, budou si je muset vyžrat až do dna a nebudou se už u toho moci vymlouvat na Babiše či na Putina. Je to teď celé na nich a že to ve finále nemohou ustát, to už je téměř jisté.

Pro nás přišlo vystřízlivění, že národ se vědomě rozhodl pro válku (což je výsledek degenerace), a i když toto zjištění není radostné (je spíše frustrující, protože vidíme, že se s tím máloco dá udělat), alespoň se podle toho můžeme zařídit – individuálně či jako Alternativa. Už nemá smysl si nalhávat, že to dobře dopadne – teď vidíme, že náraz bude velký a máme jen tak tak času se pevně rozkročit, něčeho se chytnout či možná ještě spíše k něčemu se přivázat, aby nás to nesmetlo, až k tomu nárazu dojde. A vždy je lepší znát pravdu – byť je nepříjemná – než žít v iluzi.

Konečně – kde máme jistotu, že kdyby vyhrál Babiš, nedopadlo by to podobně? O válce už bylo nejspíše rozhodnuto a Babiše či Pávka se nikdo ptát nebude. I Babiš by dostal jasné noty, možná by nereagoval tak přehnaně, překotně a nepanáčkoval by u toho, jako Pávek, ale nakonec by stejně udělal, co se po něm chce, protože Česká republika není suverénním státem a ani ten, kdo sedí na Hradě, si nemůže dělat, co chce. A kdyby nás, co jsme ho teď volili, Babiš za pár týdnů zradil, nebylo by to ještě horší, necítili bychom se ještě hůře než teď, když se nám pravdoláskařské bestie smějí do očí? Ano, vítězný ryk vítězstvím zpitých havlistů je odporný, sám jsem celý týden raději neotvíral zpravodajské weby, abych sám sebe ušetřil toho největšího hnusu, ale přiznejme si, že jsme možná měli více štěstí než rozumu. Pragmaticky jsme volili někoho, kdo by nejspíše tlaku podlehl později, ale podlehl by, tak jako podlehl v případě covidu či Vrbětic. Takto to aspoň můžeme všechno shodit na Pávka, až válka přijde a

přinese své neblahé plody. Protože se k ní blížíme mílovými skoky a vysvobodit nás z ní nemůže nikdo z domácích politiků, ale snad jen to, kdyby nakonec – nějakým zázrakem – došlo k mírovým rozhovorům a ty by skončily úspěšně. Jenže mír je dnes sprosté slovo, takže se dá čekat, že se válce nevyhneme. A válka znamená – jakkoli se teď zdá, že ji voliči neberou vážně – že skončí nejen tato vláda, ale celý systém, protože válka to nakonec bude, co lidem otevře oči. A to zúčtování, co poté nastane, to asi nebude žádná selanka, na jakou politici byli dosud zvyklí. Havlistům tak není co závidět. Je to, jako kdyby se konaly volby, kdo se stane kapitánem Titaniku. A právě to vyhrál – knírač. No, gratulujeme. Užijte si to. Bude to jízda (plavba), to nesporně bude, ale asi nebude mít dlouhého trvání.

Takže zatímco se na horní palubě vesele připíjí na vítězství, šňupe se tam koks a panuje tam až fanatická víra, že do New Yorku připlujeme včas a ze všech nejrychleji, my ostatní si nasadíme záchranné vesty, varujeme své nejbližší a hlavně – pojďme zkontrolovat záchranné čluny. Jejich počet bývá často podhodnocen a pak je o ně velká mela...

Vlasti zdar!

Adam B. Bartoš

předseda Národní demokracie

obrázek: CD89.cz

Další příspěvek